

DE GERICHTEN VOOR GODS TROON (3) – de grote, witte troon hjms

Geliefde broeders en zusters, het toekomstige gericht voor de grote, witte troon waar de niet in Christus gelovende mensen zullen worden geoordeeld, heeft een dermate vreselijke uitkomst, dat wij dit aan niemand zouden mogen toewensen, zelfs niet aan onze grootste vijanden. Want de hemelse Rechter, Jezus Christus, zal bij dit oordeel ieder, wiens naam niet in het Boek des Levens staat geschreven, veroordelen tot een eeuwig verblijf in de hel. In dit Deel 3 van de verhandeling over de finale Gerichten voor Gods troon zullen we kort stilstaan bij dit oordeel. In Deel 1 kwam reeds het oordeel voor de rechterstoel van Christus aan de orde, waar de wedergeboren kinderen Gods zullen worden beoordeeld. In Deel 2 zagen we dat er bij dit oordeel beloningen zullen worden uitgedeeld.

Het oordeel voor de grote, witte troon noemt men meestal *“het laatste oordeel”*. Het zal plaatsvinden ná het 1000-jarige Vrederijk. Het is het oordeel over de ongelovigen van alle tijden, het oordeel over de gestorven mensen, die geen deel aan de zogenaamde *“eerste opstanding”* hadden. In Openb. 20:11-15 kunnen we hierover lezen.

In de twee voorgaande delen zagen we, dat de mensen die in Christus gestorven zijn of nog leven, onze Heiland Jezus bij de Opname in de lucht tegemoet zullen mogen gaan (1 Thess. 4:14-17). Dit feit noemt men de *“eerste opstanding”* (uit de doden).

Het oordeel voor de grote, witte troon zal plaatsvinden ná het 1000-jarige Vrederijk (Openb. 20:5). Het is ook het oordeel, dat feitelijk aanvangt met het in de poel des vuurs werpen van de duivel (Openb. 20:10).

Vóórdat ik het schriftgedeelte in Openb. 20 over het oordeel over de ongelovigen citeer, geef ik eerst Openb. 20:4-6 met betrekking tot de eerste opstanding van de gelovigen:

“En ik zag tronen, en zij zaten op dezelve; en het oordeel werd hun gegeven; en ik zag de zielen dergenen, die onthoofd waren om de getuigenis van Jezus, en om het Woord Gods, en die het beest, en deszelfs beeld niet aangebeden hadden, en die het merkteken niet ontvangen hadden aan hun voorhoofd en aan hun hand; en zij leefden en heersten als koningen met Christus, de duizend jaren. Maar de overigen der doden werden niet weder levend, totdat de duizend jaren geeindigd waren. Deze is de eerste opstanding. Zalig en heilig is hij, die deel heeft in de eerste opstanding; over deze heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen heersen duizend jaren.”

Er wordt hier geschreven over de in de grote Verdrukking onthoofde gelovigen. Zij zullen uit de dood worden opgewekt bij Jezus' Wederkomst om als Koning der koningen op aarde te gaan regeren. Ook de andere gelovigen in Christus zullen worden opgewekt uit hun graven. Zoals ik zojuist reeds opmerkte, gebeurt dit bij de Opname als Jezus speciaal komt om Zijn Bruidsgemeente naar de hemel te brengen (1 Thess. 4:14-17).

In Deel 1 zagen we dan ook, dat de gelovigen in Christus niet ten dode veroordeeld zullen worden in het laatste oordeel voor de grote, witte troon van God. Prijst God!

De ongelovigen echter wél, want in de zogenaamde *“tweede opstanding”* zullen zij opstaan uit hun graven om voor de grote, witte troon te verschijnen en door de hemelse Rechter, Jezus Christus, geoordeeld en veroordeeld te worden.

Openb. 20:10-15 – *“En de duivel, die hen verleidde, werd geworpen in den poel des vuurs en sulfers, alwaar het Beest en de Valse Profeet zijn; en zij zullen gepijnigd worden dag en nacht in alle eeuwigheid. En ik zag een groten witten troon, en Dengene, Die daarop zat, van Wiens aangezicht de aarde en de hemel wegloden, en geen plaats is voor die gevonden. En ik zag de doden, klein en groot, staande voor God; en de boeken werden geopend; en een ander boek werd geopend, dat des levens is; en de doden werden geoordeeld uit hetgeen in de boeken geschreven was, naar hun werken. En de zee gaf de doden, die in haar waren; en de dood en de hel gaven de doden, die in hen waren; en zij werden geoor-*

deeld, een iegelijk naar hun werken. En de dood en de hel werden geworpen in den poel des vuurs; dit is de tweede dood. En zo iemand niet gevonden werd geschreven in het boek des levens, die werd geworpen in den poel des vuurs."

Zoals gezegd begint dit laatste oordeel voor de grote, witte troon aan het einde van het 1000-jarig Vrederijk van Koning Jezus, meteen nádat Satan voor eeuwig in de poel des vuurs is geworpen! De (oude) aarde en de (oude) hemel zullen dan wegvlieden van het aangezicht van Hem, Die op de grote, witte troon zit.

De niet in Christus gelovende doden, die geen deel hadden aan de "*eerste opstanding*" uit de doden van de Bruidsgemeente, worden nu veroordeeld. Zij werden tot dit moment vast gehouden door de dood en het dodenrijk, maar worden nu losgelaten voor het oordeel. Dit wordt de "*tweede opstanding*" genoemd.

Omdat God een rechtvaardig God is, worden zij geoordeeld naar hun werken, naar hetgeen in de boeken geschreven staat. Dit zijn boeken waarin is bijgehouden, wat ieder mens in en met zijn leven heeft gedaan. Al degenen die niet in het boek des levens staan geschreven, dus Jezus Christus hebben verworpen, worden voor eeuwig in de poel des vuurs geworpen, waar zij dag en nacht gepijnigd zullen worden. En de mate van hun straf, dat wil zeggen de mate van hun verlorenheid, zal worden bepaald naar gelang de werken die zij in hun leven hebben gedaan.

In deze poel des vuurs is op dat moment ook reeds de duivel, alias de draak, alias de oude slang, alias Satan geworpen (Openb. 20:10). Zoals u weet is Satan een door God geschapen engel, die rebelleerde tegen God. En hij nam vele andere engelen in zijn afval met zich mee. Satan is van deze boze engelen de hoogste.

Ook het Beest (de Antichrist) en de Valse Profeet werden reeds in de poel des vuurs geworpen (Openb. 19:20).

En we lazen zojuist, dat zelfs ook de dood en de hel in deze poel des vuurs zullen worden geworpen (Openb. 20:14 Statenvertaling).

Broeders en zusters, over de hier gebezigde begrippen "*dood*", "*hel*", "*poel des vuurs*", maar ook "*dodenrijk*" wil ik even iets meer zeggen.

Het in de Statenvertaling gebruikte woordje "*hel*" is in feite een foutieve vertaling. Het Griekse grondwoord luidt "*hades*", dat wil zeggen "*dodenrijk*".

De "*poel des vuurs*" is een omschrijving of beschrijving van het Griekse woord "*gehenna*", dat "*hel*" betekent. De hel is namelijk een poel (een meer) van brandend vuur en sulfer.

In Openb. 20:14 staat dus eigenlijk geschreven, dat de dood en het dodenrijk in de hel zullen worden geworpen.

Maar hoe is het mogelijk dat de dood en het dodenrijk in de hel zullen worden geworpen?

Dood en dodenrijk zijn toch abstracte begrippen?

In feite betreft het hier echter de demonische geesten Dood en Hades, die regeerden over de dood en het dodenrijk. Net als de Satan waren ook Dood en Hades eens door God geschapen engelen. Maar zij rebelleerden ook tegen God. Samen met Satan behoren zij tot het leger van gevallen engelen.

Dood is de boze engel die de dood in zijn bezit heeft. Hij is de laatste vijand die verslagen moet worden (1 Cor. 15:26). Volgens de Joodse rabbijnen is hij de engel des verderfs, genaamd Samaël (de doodsengel), die alle eerstgeborenen in Egypte doodde.

Hades is de boze engel die het dodenrijk in zijn bezit heeft.

In het bijbelse spraakgebruik worden de woorden "*dodenrijk*" en "*hel*" vaak onjuist gebruikt. Wellicht is hiervan de oorzaak, dat in de Statenvertaling het Griekse woord "*hades*" (dat dus "*dodenrijk*" betekent) meestal ten onrechte vertaald werd met "*hel*" (in het Grieks zoals gezegd "*gehenna*").

Zo gebruikte Johannes van Patmos het woord “*hades*”, dus “*dodenrijk*” in Openb. 1:18, als Jezus zegt dat Hij de sleutels van “*hades*” in bezit heeft. Zoals u ziet, werd in de Statenvertaling dus foutief met “*hel*” vertaald.

In Matt. 11:23; 16:18; Luk. 10:15; 16:23 gebruikte Jezus het woord “*hades*” om de plaats aan te duiden, waar de geest van de verloren, dode mens verblijft vóór de opstanding uit de doden.

De geesten van de gelovigen in Christus verblijven evenwel in een troostrijke plaats (Luk. 16:22,23), wellicht vergelijkbaar met het paradijs. Er is een scheiding door middel van een grote kloof met de verloren geesten van hen, die in Hades verblijven en op deze plaats juist pijn lijden (Luk. 16:24,26). Hier maken demonische geesten de dienst uit. Hades is dus niet het fysieke graf, waar het lichaam van de dode mens in wordt begraven.

Het is belangrijk om te weten, dat Hades het dodenrijk van de verlorenen is in de tijdsperiode vóór de opstanding uit de doden. Hades is dus niet hun permanente verblijfplaats. Hades is de tussenverblijfplaats tussen de dood en de hel (het “*gehenna*”).

Gehenna is de definitieve, eeuwige verblijfplaats van de verlorenen. Het is de hel, de zogenaamde poel des vuurs waarin de verlorenen voor eeuwig worden gepijnigd. Oh, broeders en zusters, laten we toch gewaarschuwd zijn, want het vuur in de hel brandt voor eeuwig. Jezus gebruikte het woordje “*gehenna*” in o.a. Matt. 5:29,30; 10:28.

Beschrijvingen van de (vreselijke omstandigheden) van de hel kunnen we vinden in Mark. 9:44-48; Matt. 8:12; 13:42; 25:46; Fil. 3:19; 2 Thess. 1:9; Hebr. 10:39; 2 Petr. 2:17, Jud. 13; Openb. 2:11; 19:20; 20:6,10,14; 21:8.

Geliefde broeders en zusters, menselijke woorden schieten tekort om de vreselijke omstandigheden in de hel te omschrijven. De onbeschrijflijke pijnen, gruwelijkheid, absolute verlorenheid en desolaatheid in de hel gaan het menselijke bevattingsvermogen ver te boven. Maar tóch heeft het Joodse volk een met die afschuwelijke hel vergelijkbaar synoniem gevonden.

Want het Griekse woord “*gehenna*” is afkomstig van het Hebreeuwse “*ge-hinnom*”, dat wil zeggen “*dal van Hinnom*”. Hinnom is een familienaam. Het dal van Hinnom ligt ten zuidoosten van Jeruzalem vlak langs de Zuidmuur. In dit dal werden ten tijde van koning Achaz en Manasse de afschuwelijke afgodendiensten voor de afgod Moloch gehouden. Hierbij werden kinderen levend als offers in de brandende buik van dit koperen afgodsbeeld geworpen. Leest u onder andere 2 Kon. 16:3; 21:6. Koning Josia roeide deze gruwelijke afgoderij drastisch uit.

God noemt dit dal in Jer. 7:32-33 het “*Moorddal*”:

“Daarom ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat het niet meer zal geheten worden Tofeth (NB, dit betekent letterlijk “plaats waar brand is”), noch dal des zoons van Hinnom, maar moorddal; en zij zullen ze in Tofeth begraven, omdat er geen plaats zal zijn. En de dode lichamen dezès volks zullen het gevogelte des hemels, en het gedierte der aarde tot spijze zijn, en niemand zal ze afschrikken.”

God uitte dus dat in het dal van Hinnom (Gehinnom, cq. moorddal), dode lichamen zouden worden opgevreten door vogels en ongedierte. Dit is een geestelijke verwijzing, dat in de hel de verloren mensen door de demonen zullen worden geteisterd.

Ná de uitroeiing van die vreselijke afgoderij wisten de Joden aan dit dal geen betere bestemming te geven dan om tot vuilverbrandingsplaats van afval en kadavers te dienen voor de stad Jeruzalem. Zelfs ook de lichamen van de geëxecuteerde terdoodveroordeelden werden hier verbrand.

Zelfs ook onze lieve, onschuldige Heiland Jezus Christus zou ten onrechte op deze brandstapel terecht zijn gekomen. Want Satan en zijn horden van demonen hadden dit graag zo gehad (Jes. 53:9a – “*En men heeft Zijn graf bij de goddelozen gesteld, ...*”). Gelukkig liet God de Vader niet toe, dat het dode Lichaam van Zijn dode Zoon zó onteerd zou worden. Want de Heilige Geest bewoog de rijke Jozef van Arimathéa om Hem in zijn eigen graf te leggen (Matt. 27:57-60; Mark. 15:42-47; Joh. 19:38-42). Daarom zegt Jes. 53:9b – “*en Hij is bij den rijke in Zijn dood geweest, omdat Hij geen onrecht gedaan heeft,.....*”.

Gehinnom was dus een voortdurend smeulende, afschuwelijke brandstapel van vuilnis, mest, menselijke lijken en dierlijke kadavers. Het was voor elke Jood de meest afschuwelijke plek ter wereld. Het is tekenend, dat de stadspoort die vanuit Jeruzalem rechtstreeks naar dit dal leidt, de Mestpoort is genaamd.

Maar nog frapperender is dat "Akeldama", d.w.z. de "Akker des bloeds" onder in dit dal op de zuidelijke helling ligt. De akker des bloeds was de akker van de pottenbakker, die de overpriesters en schriftgeleerden kochten van Judas' bloedgeld. Dus van de dertig zilverlingen die Judas hen in de tempel voor de voeten wierp, nadat hij berouw had gekregen dat hij Jezus had verraden. En zij bestemden deze akker tot een kerkhof voor de vreemdelingen (Matt. 27:3-10). Judas daarentegen verwurgde zichzelf (Matt. 27:5b).

Petrus gaf echter in Hand. 1:16-20 een andere wending aan dit verhaal:

"Mannen broeders, deze Schrift moest vervuld worden, welke de Heilige Geest door den mond Davids voorspeld heeft van Judas, die de leidsman geweest is dergenen, die Jezus vingen; Want hij was met ons gerekend, en had het lot dezer bediening verkregen. Deze dan heeft verworven een akker, door het loon der ongerechtigheid, en voorwaarts overgefallen zijnde, is midden opgeborsten, en al zijn ingewanden zijn uitgestort. En het is bekend geworden allen, die te Jeruzalem wonen, alzo dat die akker in hun eigen taal genoemd wordt Akeldama, dat is, een akker des bloeds. Want er staat geschreven in het boek der Psalmen: Zijn woonstede worde woest, en er zij niemand die in dezelve wone. En: Een ander neme zijn opziensambt."

Petrus noemde juist Judas als koper van deze akker en hij zei dat Judas stierf door een val op deze akker en dat die akker daarom Akeldama (akker des bloeds) werd genoemd. Maar waar het mij echter om gaat, is het volgende. Petrus verwees naar de profetie in Psalmen, dat de woonplaats van de verrader woest zou worden. Door deze profetie wordt duidelijk, waarom Judas juist op deze bloedakker in het dal Gehinnom (als beeld van de hel) ligt begraven. Want iedereen die in de zonden volhardt en Jezus niet aanneemt, maar Hem verwerpt, koopt voor zichzelf als het ware nét zoals eens Judas, een stukje van het Gehinnom, van de hel, als zijn toekomstige woonplaats. Is dat niet vreselijk?

Tot besluit nog een laatste opmerking over het oordeel voor de grote, witte troon.

De meeste mensen denken, dat iedereen die in het laatste oordeel voor deze troon moet verschijnen, automatisch voor eeuwig verloren is. Dat is niet juist!

Want Openb. 20:15 zegt, dat zij die niet in het boek des levens geschreven staan, in het eeuwige vuur worden geworpen. Er vindt dus alsnog een controle plaats op de mogelijkheid dat er iemand wél in het boek des levens staat vermeld. God is rechtvaardig, Hij wil niet dat iemand onterecht verloren zal gaan. Daarnaast is er nog een laatste categorie mensen, die pas tijdens het 1000-jarige Vrederijk zullen worden gered. Deze mensen komen uiteraard niet in het gericht voor de rechterstoel van Christus, dat reeds achter de rug is. Zij zullen voor de grote, witte troon geoordeeld worden.

Echter, hallelujah, de huidige en in deze tijdsbedeling geredde kinderen Gods komen, zoals reeds vele malen in deze serie werd opgemerkt, niet in het oordeel voor de grote witte troon. Zij zullen voor Christus' rechterstoel moeten verschijnen. Broeders en zusters, laten we God voor deze onverdiende, oneindige genade eeuwig dankbaar zijn!

Geliefde broeders en zusters, ik wil u opwekken om uw gehele leven te onderzoeken en elke fout en elke zonde te laten reinigen door Jezus' kostbare Bloed. Neemt u Jezus aan als uw Redder en Meester. Belijdt al uw zonden, maak alles in orde, zodat u het vreselijke, laatste oordeel niet zult hoeven meemaken. Zodat u het vreselijke, eeuwige verderf in de hel zult mogen ontvliesen.

Moge onze Heiland u deze week zegenen. Amen.

(wordt vervolgd)